

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozená X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ze dne 14. 12. 2020, č. j. X. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že žalobkyni se podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, od 18. 1. 2021 odnímá invalidní důchod.
2. Žalobkyně namítala, že se žalovaná nevypořádala se všemi námitkami proti vedení prvoinstančního řízení, tedy proti neoznámení zahájení řízení a nemožnosti žalobkyně

seznámit se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním. Z důvodu porušení § 47 odst. 1 a § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, považuje žalobkyně rozhodnutí za nezákonné.

3. Žalovaná podle žalobkyně nedodržela zásadu materiální pravdy, neboť posudek i prvostupňové rozhodnutí vychází ze zdravotnické dokumentace MUDr. X ze dne 22. 9. 2020, která ale nebyla při nahlédnutí do spisu ve spise nalezena. V řízení o námitkách žalobkyně předložila zprávu MUDr. X ze dne 15. 10. 2020, ze které vyplývá, že se žalobkyně dobře necítí, přesto revizní lékařka MUDr. X tuto zprávu v posudku přešla. Žalobkyně žalované dále vytýkala, že nevzala v potaz možnost postupu podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity a ponechala položku 1b odd. A kapitoly II. dané vyhlášky. O tom, že žalobkyně není schopna vykonávat práci dispečera mezinárodní kamionové dopravy, kterou vykonávala v minulosti, svědčí její dlouhodobá pracovní neschopnost, která u ní nastala při změně obsahu smlouvy. Žalobkyně dále nesouhlasila s tím, že jí bylo v posudku kladeno k tíži, že v době pobírání invalidního důchodu pracovala na zkrácený úvazek formou home office. Při zpracování posudku posudková lékařka MUDr. X nepřihlédla k aktuálnímu stavu žalobkyně, která po odejmutí invalidního důchodu musela zaměstnavatele požádat o změnu pracovní smlouvy z pomocné administrativní kancelářské práce s úvazkem 4 hodiny na stresující práci dispečera v mezinárodní kamionové dopravě s plným úvazkem. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud rozhodnutí zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení a žalované uložil nahradit žalobkyni náklady řízení.
4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla shodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Vyjádřila přesvědčení, že po zhodnocení veškeré zdravotnické dokumentace byly posudky vypracovány řádně, zdravotní stav žalobkyně byl plně posouzen, oba posudky byly objektivní. K námitce žalobkyně, že jí nebylo možno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, žalovaná odkázala na § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, k poškození procesních práv žalobkyně nedošlo. S ohledem na námitky týkající se posouzení invalidity žalovaná navrhovala, aby soud provedl důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Žalovaná navrhovala, aby soud žalobu za daného stavu zamítnul.
5. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
6. Žalobkyně pobírala invalidní důchod pro invaliditu III. stupně od 24. 6. 2018 na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa (dále jen také „OSSZ“) ze dne 16. 7. 2018, v němž bylo konstatováno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 70 %. Invalidní důchod byl žalobkyni přiznán rozhodnutím ze dne 28. 8. 2018.
7. V rámci kontrolní prohlídky byl posudkovou lékařkou OSSZ vypracován posudek ze dne 26. 11. 2020, podle kterého již žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť byl zjištěn pokles pracovní schopnosti celkem pouze o 25 %. Zdravotní stav žalobkyně byl posouzen dle kapitoly II., odd. A, položka 1b přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 14. 12. 2020 rozhodla o odnětí invalidního důchodu od 18. 1. 2021.
8. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou lékařskou službou žalované. I podle posudku posudkové lékařské služby žalované ze dne 9. 3. 2021 se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl karcinom levého prsu. Zdravotní postižení bylo zařazeno do kapitoly II., odd. A, položka

1b přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 uvedené vyhlášky nemění. Posudek konstatoval, že se jedná o lehké funkční postižení, kdy onemocnění je v kompletní remisi v dostatečném odstupu od komplexní onkologické léčby a kdy výkon některých denních aktivit může být vykonáván s obtížemi. Horní hranici stanoveného rozmezí posudková lékařská služba žalované zvolila pro subjektivní potíže žalobkyně. Současně bylo konstatováno, že se nejedná o středně těžké funkční postižení jako následek onkologické léčby ve smyslu položky 1c, ani těžké postižení dle položky 1d, neboť nejde o stavy zde uvedené. Posudek vysvětlil, že zdravotní stav je stabilizovaný a umožňuje posuzované vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. I dle tohoto posudku žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 a odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Ze závěrů tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítla

a prvostupňové rozhodnutí potvrdila, protože po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně činí pokles pracovní schopnosti 25 %. Nejsou splněny podmínky pro trvání invalidity podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, změnila se tak skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

9. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly zejména posouzení stupně invalidity žalobkyně, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
10. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na základě kterého je určen stupeň invalidity pojištěnce.
11. V soudním přezkumném řízení proto bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Tímto způsobem soud reaguje na část žalobní argumentace, v níž žalobkyně nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu a hodnocením invalidity v posudku posudkové lékařky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované v revizním posudku. Protokolem o jednání a posudkem této posudkové komise

provedl soud dokazování v rámci nařízeného ústního jednání.

12. Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 1. 9. 2020 jednala posudková komise v příslušném složení, za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství. Žalobkyně se z jednání posudkové komise omluvila, žádala o vypracování posudku bez osobní přítomnosti.
13. Posudková komise v posudku ze dne 1. 9. 2021 konstatovala, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala stav po radikální léčbě s odstraněním levého prsu pro karcinom, v kompletní remisi. Uvedené zdravotní postižení hodnotila posudková komise podle kapitoly II, odd. A, položka 1b přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s procentním rozpětím míry poklesu pracovní schopnosti 15 – 25 %, přičemž použila horní hranici 25 %. Protože nenalezla další funkčně významné komorbidit, nedošlo k dalšímu zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti.
14. Provedené důkazy – posudek posudkové komise ze dne 1. 9. 2021 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise – soud hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného.
15. V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, což odpovídá tomu, že bylo třeba hodnotit celkový zdravotní stav žalobkyně po prodělaných operačních zákrocích a kompletní léčbě tumoru levého prsu z hledisek funkčního postižení a jeho stabilizaci na podkladě odborných zpráv nejen z oboru onkologie, ale také chirurgie a urologie, a rovněž na podkladě nálezů ošetřující lékařky MUDr. M. Z toho soud dovozuje, že zdravotní stav žalobkyně mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v kapitole II, odd. A přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., která zahrnuje zhoubné novotvary, včetně následků novotvarů nebo terapie.
16. Soud dále ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ a posudkové lékařské služby žalované, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. X a nálezů MUDr. X ze dne 15. 10. 2020, na jehož obsah žalobkyně poukazovala. K dispozici měla posudková komise zejména zásadní lékařské zprávy MUDr. X z oboru genetiky, MUDr. X z onkologické ambulance a rovněž propouštěcí zprávu z Kliniky plastické chirurgie, jimiž byl dostatečně objektivizován zdravotní stav žalobkyně. Posudek neopomenul závěry zprávy praktické lékařky MUDr. X ze dne 15. 10. 2020, ve které je popsáno, že se žalobkyně necítí dobře a je v péči onkologické kliniky. Nicméně na základě zcela aktuální zprávy MUDr. X z onkologické ambulance ze dne 29. 12. 2020 vycházel z toho, že jde o stav po chemoterapii, po ablaci v lednu 2018, bez deficitů hybnosti horních končetin a lymfedémů, a po následné oboustranné plastice prsů v březnu 2019, kdy je z onkologického hlediska popsána kompletní remise, z interního hlediska bez projevů kardiopulmonální nedostatečnosti.

17. Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, zcela ve shodě s předchozím posudkem OSSZ a posudkem posudkové lékařské služby žalované, kterou je stav po radikální onkologické léčbě po odstranění prsu pro karcinom. Žádná z lékařských zpráv nevyvrací, že by byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena nesprávně, či že by zdravotní postižení neodpovídalo zařazení dle kapitoly II, odd. A, položka 1b přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
18. Soud se zabýval i tím, zda posudek obsahuje přesvědčivé důvody, pro které posudková komise nehodnotila onemocnění dle položky 1d, na kterou se žalobkyně odvolává. Posudková komise podle názoru dostatečně zdůvodnila, že žalobkynino zdravotní postižení je z funkčního hlediska lehkým postižením dle položky 1b, neboť se jedná o stav v remisi a stabilizovaný, umožňující pracovní zařazení v administrativě. Posudkové komise hodnotila, že žalobkyně nemá lymfedémy ani jiné funkční omezení horních končetin v souvislosti s ablací a exenterací axilly vlevo, nebylo zjištěno ani postižení plic a ani další vyšetření nepotvrdila funkčně významné komorbidit. Je tedy zřejmé, že proto nebylo možné zdravotní postižení hodnotit dle posudkové významnějších položek 1c a 1d. Žádná z lékařských zpráv nedokumentuje stav, který by bylo možné pod uvedené položky podřadit.
19. Ve shodě s posudky posudkové lékařky OSSZ a posudkové služby žalované ani posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti nezvýšila podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Tento postup dostatečně vysvětlila tím, že zde tzv. komorbidit, tedy další onemocnění, které by byly funkčně významné, nejsou.
20. Současně dal posudek i dostatečnou odpověď na to, v čem spočívala změna oproti době, kdy byla žalobkyně invalidní shledána a byl jí v roce 2018 přiznán invalidní důchod. Posudková komise uvedla, že nyní je onkologické onemocnění zcela v remisi, chirurgické zákroky již žalobkyně úspěšně absolvovala, rovněž radikální onkologická léčba byla ukončena a zdravotní stav žalobkyně byl stabilizován. Oproti tomu byl III. stupeň invalidity, jak plyne z posudku OSSZ ze dne 16. 7. 2018, u žalobkyně konstatován v době, kdy se jednalo o stav během onkologické terapie a byly teprve plánovány další významné chirurgické zákroky s předpokládanou roční dobou léčby.
21. Posudkové komise se výslovně nevyjádřila k možnému postupu dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., jehož se žalobkyně rovněž dovolávala. Tento dílčí nedostatek nečinil podle názoru soudu posudek jako celek nepřesvědčivým. Posudkové komise totiž jednoznačně popsala zdravotní stav žalobkyně jako stabilizovaný, vycházela z toho, že žalobkyně pracovala nadále na poloviční úvazek u stejného zaměstnavatele. Konstatovala obecně možnost pracovat v administrativě s využitím středoškolského vzdělání s maturitou, a to i v plném úvazku, kdy z funkčního hlediska nejsou dány pro takovou činnost omezení. Z uvedeného *implicitně* vyplývá, že postup dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nebyl na místě. Není rozhodné, že žalobkyně současné zaměstnání dispečera v mezinárodní dopravě na plný úvazek vnímá jako stresové, příliš zatěžující. Úvahy o možnému zvýšení horní hranice procentní míry poklesu pracovní schopnosti dle uvedeného ustanovení by v úvahu připadaly jen tehdy, pokud by dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně měl takový vliv na její schopnost využívat dosavadní vzdělání, zkušenosti a znalosti, a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že by horní hranice míry neodpovídala závažnosti vlivu zdravotního postižení na pracovní schopnost. Tak tomu v případě žalobkyně nebylo, posudková komise konstatovala, že zdravotní postižení dovoluje žalobkyni využít její dosavadní středoškolské vzdělání

v oboru ekonomie a pokračovat v pracovním zařazení na plný úvazek v administrativě.

22. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 25 %, tedy méně než o 35 %. Proto se u žalobkyně nejedná o invaliditu ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. U žalobkyně byla zákonným způsobem zjištěna změna invalidity, protože se již o invaliditu nejedná, byly splněny zákonné podmínky postupu podle § 56 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona a žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud rozhodla o odejmutí invalidního důchodu.
23. Soud neshledal rovněž pochybení žalované při vypořádání uplatněných procesních námitek. Na námitku žalobkyně, v níž citovala § 85a zákona č. 582/1991 Sb., žalovaná reagovala byť stručně, procesní pochybení odmítla. Podstatné je, že podle § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. se na dané řízení jako na řízení ve věcech důchodového pojištění nepoužije ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí. Žalobkyně tedy na svém procesním právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí zkrácena nebyla. Soud podotýká, že v případech přiznání, resp. odejmutí invalidního důchodu je povinným důkazem posudek o invaliditě, se kterým je posuzovaná osoba seznámena, z obsahu posudku přitom vyplývá, z jakých dalších podkladů posouzení vycházelo. Podle § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. se ve věcech důchodového pojištění účastníkům zpravidla neoznamuje zahájení řízení z moci úřední. Pokud tedy žalobkyni nebylo oznámeno zahájení řízení ve smyslu § 46 odst. 1, § 47 odst. 1 správního řádu, opět nedošlo k porušení zákona a procesních práv žalobkyně. Lze dodat, že v případech odejmutí invalidního důchodu v důsledku změny stupně invalidity je zahájení řízení z moci úřední obvykle předznamenáno výsledkem posouzení invalidity, s nímž je posuzovaná osoba seznámena, vydání rozhodnutí tak pro ni nemůže být překvapivé. Tak tomu bylo i v posuzované věci.
24. Soud tedy uzavírá tím, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně není nadále invalidní, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
25. Závěrem soud uvádí, že dokazování listinami tvořícími obsah předloženého správního spisu soud neprování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-17).
26. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 4. listopadu 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně